

BOTANISKA NOTISER

100 ÅR

19 1/5 39

BOTANISKA NOTISER

UTGIFNE AF

A. L. E. D. LINDBLOM.

No 1.

Lund den 1 Maj

1839.

Anmälan.

Inom Linnés fädernesland harva vissertigen naturvetenskaperna och isynnerhet Botaniken alltfjemt med ifver och framgång studerats; men detta studium har dock hufvudsakligen varit inskränkt till Universiteterna och Hufvudstaden. Mängen, som under Universitetsåren med ifver omfattat detsamma, har sedermera, försatt i en annan verkningskrets, tagt det till sida, icke så mycket deraföre att han förlorat hår eller saknat tid att odla detsamma, som fastmera emedan han, utan annan beröring med likasinnade vetenskapens idkare än den, som genom en vidlystig och kostsam korrespondens kan åstadkommas, saknat all upmuntran att vidare fortsätta detta studium, ävensom medel att få de twisvelsmål lösta, som hos honom kunnat upstå. Har han gjort någon observation, som synts honom intressant, har han icke egt något ställe, der han genast kunnat meddela den åt allmänhetens närmare pröfning; här han funnit någon antingen för hela landet eller för sin provins ny vext, har han ej kunnat framställa sin upptäckt för den botaniska allmänheten, såvida han ej händelsetvis ställt i kommunikation med någon af landets celebrare Botanister; och icke heller kan man skatigen af dessa begära att de på en inländsk vidlystig korrespondens, som för dem ofta kan vara af mycket underordnadt intresse, skola upoffra en betydlig del af sin tid, hvilken till större båtnad för vetenskapen kan användas på stora ingripande arbeten. De upptäckter, som skett i ena delen af landet, harva satunda icke så sällan under flera år förblifvit obekanta för vetenskapens idkare i en annan del. Med få ord: det har saknats ett föreningsband mellan landets Botanister; utbyte af idéer och observationer har icke egl rum; ensidighet och ett mer eller mindre direkt, om ej nedsättande, så dock misskännande af hvarandras förtjenster har deraf blifvit en snart sagdt nodvändig följd; hvilket allt på ett hogst mentigt sätt inverkat på hela vetenskapen. Men denna har även i ett annat hanseende lidit. Man har nemtigen allt mera börjat betrakta Botaniken

som en blott tjenarinna för ekonomi och medicin; man här snart sagt fränkänt den värdigheten af en vetenskap och med ett visst förakt anselt så väl den som dess idkare. Något som den ingalunda förtjenar; ty ehvad man ässer den som vetenskap eller som blott bildningsmedet intager och försvarar den sin plats vid sidan af enhvar annan och läter sig icke undanträngas.

Att motarbeta och åtminstone till någon del söka häfva nyssnämda olägenheter, är afsigten med denna tidsskrift, hvaraf till en början ett halft eller helt ark hvarje månad utgives. Den kommer att i främsta rummet upptaga allt, som kan tjena att sprida mera ljus öfver Skandinaviens Flora: t. ex. monografer öfver slägten, diagnoser, beskrifningar och anmärkningar öfver nya, mindre kända eller i andra hänseenden märkliga arter, vextgeografiska översigter och uppsatser öfver enskilda trakters vegetation, o. s. v. 2:o Afhandlingar i vextfysiologi, vextanatomii, m. m. 3:o Smärre notiser och korrespondens-artiklar. 4:o Anmälande af inom Skandinavien utkomna botaniska arbeten och afhandlingar. 5:o Anmälande af viktigare utländska arbeten. 6:o Smärre notiser ur utländska Journalet, som kunna vara af intresse för Skandinavien.

Denna plan är således ungefär densamma, som ligger till grund för *Flora oder Botanische Zeitung*, hvilken med ett kort afbrott alltsedan 1802 utgivits i Regensburg och på ett oberäkneligt sätt bidragit att i Tyskland utbreda Botanikens studium samt sprida intresse och akning för detsamma. Att närvarande tidsskrift i sin mån inom Skandinavien måtte bidraga till samma mål är utgivarens innerligaste önskan; till hvad grad den kan realiseras beror på det sätt, hvarpå den omfattas sordeles af Skandinaviens yngre Botanister, hvilka utgivaren härmestet inbjuder att genom meddelande af uppsatser och afhandlingar bidraga till erindretet af det gemensamma målet. Dessa afhandlingar kunna vara författade på Svenska, Danska, Norrska eller Latinska språken, och torde de, äfvensom alla notiser, för hvilka i tidsskriften önskas plats, addresseras antingen till "redaktionen för Botaniska notiser" eller och, tills vidare, till Magister H. H. Ringius i Lund, hvilken under utgivarens snart föreläende resa benäget åtagit sig redaktionsbeväret. Lund den 1 Maj 1839.

Al. Ed. Lindblom.